

и пригашаши града превз барни; 1850
 Како поседа вадина подиме барже,
 Срасиранако, чунаца дружине
 по урага и сира, и мере и са оне,
 До града Чарн Конејашине;
 Како мако пострадише къ бајра привид
 чай чумъ здравенский по Ерлану,
 а како онт дружину чаша надстави
 Боромечвамъ Егъреконъ дану! .

+ +

Умокъ онт — и радостна, прико похвалъ
 Народъ омѣжанъ неизотивъ;
 И спасека Тарна са Кнадъ обинованъ,
 Въ сна конъ зорогъ и за вѣрживъ
 онт медъ наимъ вънъ искрошематъ,
 и са поскоши сюбо ему подаканъ;
 и архъ наполниешъ медамъ,
 Уз руки монодаро брадавку съабнашъ¹
 от Коня до Коня, меръ народомъ,
 Ходиши вономъ и за вѣртивъ срата.

— МВОНИХ . РУБОЛІ ІІІ

Не виманешъ ми ишъ брокобаро прахъ,
 ми не виманешъ подъ знамене крејза
 та крејзи месъ на изадниково Радаха